

EL MATEIX TEMA, ENCARA

EN què consisteix, ahir, de les sancions imposades a determinades col·lectivitats, i en dir que aquestes no tenen tota la culpa del que passa, érem conscients del que dèiem. No hi ha ningú que no vulgui adaptar-se als preceptes del Decret de Col·lectivitats i a les seves disposicions complementàries. Tota resistència que hom ha hauria de merèixer el blasme de la C. N. T. Institut, doncs, que feia justícia a la causa paeli inadvirtida i, en certa forma, atil contra els propis efectes.

Es veu que hi ha moltes col·lectivitats que es troben al marge dels preceptes de la llei i, per tant, en evident vulneració de la pròpia llei; encara és més cert, però, que la quasi totalitat d'aquestes col·lectivitats no estan legalitzades perquè els encarregats de legalitzar-les posen tota mena d'obstacles, es resisteixen a fer-ho.

Per què aquesta resistència i per què es posen obstacles, si les sollicituds de legalització s'ajusten perfectament als preceptes de la llei i al Decret de Col·lectivitats? No sabem ni sabem com explicar-ho; per ignorar el que passa? No, amic lector, per saber massa el que ha de passar.

Els que s'interessen per la qüestió de les col·lectivitats, hauran pogut adonar-se que aquests darrers dies hom ha arnat en batibull entorn de l'esmentada qüestió. No és pas que el batibull sigui cosa extraordinària. No obstant, el veiem com la cosa més natural del món, precisament perquè fa molts anys que tenim format un concepte del que és i està

condemnat a ésser — en el més moral, polític, econòmic i social — la nostra petita burgesia.

Perquè el problema és aquest, amic lector: la petita burgesia ha rebut el seu cecís de gravetat, perdut essencialment el dia 19 de juliol del 1934.

I bé; a nosaltres ens sembla perfectament bé que la petita burgesia tracti de reconquistar el terreny perdut moralment i social. El que ens sembla una manca de lleialtat és la forma de fer-ho, una forma francament intolerable, perquè el fet és que hi ha algú que obligat a guardar les formes davant les classes treballadores, és la petita burgesia. I així és el que li recordem i li demanem.

Sense les classes treballadores, la petita burgesia no treballa, avui, endegada pel gran capitalisme, setmana rament a les algarines que anys enrera la tenien en objecte vasallatge. Sense les classes treballadores, aquí hauria passat després del 19 de juliol, quan les indústries restaren abandonades per llurs propietaris?

No li sembla al lector que resulta un xic massa dur — sobretot si hom ho fa en forma massa desfilat — recordar a les classes treballadores que actú no tenen més que deures, i que allò de les conquestes de la Revolució és com un conte dels temps d'or?

Nosaltres, doncs, voldríem recordar a la petita burgesia, no la seva incapacitat, sinó una dita molt popular, perquè li serveixi de lleial advertiment, i la dita és aquesta: "Qui tot ho vol, tot ho perd".

Així interessa a la petita burgesia; a nosaltres, no gens.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO AIT NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimarts, 30 novembre 1937

ANY I NUMERO 241

EL NOU REGIM A SIRIA

EL SANDJAK D'ALEJANDRETA HA CELEBRAT LA PRIMERA JORNADA AMB MOLTA CALMA

Antioquia, 29. — El sandjak d'Alexandreta celebra amb calma la primera jornada del nou regim instituit per la Societat de Nacions. Durant tot el dia se celebraren festes populars, principalment als barris turcs d'Antioquia i en altres ciutats. Amb tot, els arabs elevaren una protesta contra aquesta menura que tolera que hom sigui hisendes les banderes de les potències mandatàries i que s'impri provisionalment que sigui hisenda la bandera siria fins que s'arribi a un acord entre les Potències interessades. Aquesta actitud feia temer manifestacions a l'interior del sandjak, però la intervenció d'algunes personalitats d'alt rang certament.

Les comunitats àrabs, sutes i armènies presentaren una petició

ETIOPIA SOTA EL JOU ITALIA

En perdre la llibertat, els etiops van perdre també llurs cases. Els italians els en van foragitar, tot obligant-los a construir-ne de noves a la carretera d'Addis-Abeba.

En el gravat veiem uns etiops construint una muralla, per ordre dels invasors, al voltant del que aquests anomenen «ciutat model».

NANQUIN SERA DEFENSAT A QUALESVOL PREU

SIS AVIONS JAPONESOS HAN BOMBARDEJAT CANTON L'EXERCIT JAPONES S'ACUMULA A LA LINIA FERRIA XANG-HAI - NANQUIN

BOMBARDEIG DE CANTON

Canton, 29. — Aquesta ciutat ha estat violentament atacada per sis avions japonesos de gran bombardig els quals llançaren nombroses bombes, principalment pel voltant de la ciutat, on produïren nombroses víctimes i enormes destruccions. També arriben notícies de diverses ciutats de la regió de Canton donant compte d'haver sofert bombardeigs seris. — Cosmos.

LA INCAUTACIO DE LES DUANES

Tòquio, 30. — L'Agència oficiala Domei declara que si el Japó ha decidit d'incubar-se de les Duanes de Xang-Hai, "és únicament amb l'objecte d'evitar que els ingressos puguin contribuir a reforçar la defensa xinesa. Afegeix que seran respectats els interessos de les terceres Potències.

Tòquio, 30. (Urgent). — L'Agència Domei comunica que en el Consell de ministres celebrat aquest matí, s'ha acordat reconèixer el "Governa nacionalista espanyol" demà, dia 1 de desembre. — Cosmos.

L'INTENT D'ATAAC A NANQUIN

Xang-Hai, 30. — La major part de les tropes japoneses s'acumula

a la línia fèrria Xang-Hai - Nanquín. Hom atribueix a l'alt comandament l'intent d'atacar Nanquín pels flancs.

De font xinesa es declara que l'exercit nacional està disposat a defensar Nanquín, de totes paeses. Així ho ha declarat el propi comandant en cap de la guarnició de la capital, qui ha ordenat l'evacuació de la població civil en un radi de 30 quilòmetres de Nanquín. — Cosmos.

ELS JAPONESOS INSISTEIXEN

Tòquio, 30. — Els diaris "Asahi" i "Nishi Nishi" insisten a afirmar, malgrat el desmentiment oficial britànic, que la Xina ha demanat i obtingut a París un emprèstit de 100.000.000 de lliures esterlines, a invertir en material de guerra, els quals han estat subministrats per França, Anglaterra, Unió Soviètica i Bèlgica. L'emprèstit serà redimible en 25 anys i servirà de garantia determinada recaptacions xineses, entre d'altres la de duanes de la sal. Els quatre països que prenen part en l'operació transmetran a la Xina grans quantitats d'armes, municions i altre material necessari per a la guerra moderna. — Cosmos.

EL GRAN ESTAT AUTONOM

Tòquio, 30. — Segons informacions verídiques, el Govern japonès ha pensat en el general Wu Pei Fu per a posar-lo al front d'un gran estat autònom que sorgiria de la fusió de les províncies del nord de la Xina ja ocupades pels japonesos. — Cosmos.

INFORMACIO ITALIANA

Roma, 30. — En una informació de l'agència oficiala Stefani, es diu, en relació amb els esdeveniments de l'Extrem Orient, que la primera illa de Xina, o sia l'ajut de les grans democràcies occidentals, ha resultat un complet fracàs i ha costat als xinesos mig milió de víctimes i milers de milions de dòlars, i la segona illa, o sia l'ajut de la Unió Soviètica, amenaça resultar per a Xina tan greuosa o més que la primera.

Secundant les teories japoneses sobre el particular, la informació declara que la premsa ajuda a Xina per part de les democràcies, especialment d'Anglaterra, només ha servit per a exacerbar encara més la guerra amb el Japó i prolongar inútilment la lluita.

Ara — acaba dient la informació —, disposa Xina les seves il-

lusions en l'ajut de la U. R. S. S.; però "ja veurem edn kaha aquesta segona illa". — Cosmos.

LA COMUNITAT D'INTERESSOS

Londres, 30. — Els redactors diplomàtics del "Times" i del "Manchester Guardian" escriuen aquest matí sobre els esdeveniments de l'Extrem Orient que ha de tenir-se unitat dels interessos de França i de la Gran Bretanya a Xina. Col·locant també ambdós periòdics en considerar que la situació interior del Japó decidirà si la situació a l'Extrem Orient ha d'aguditzar-se més o no. — Cosmos.

ELS OBJECTES DE VALOR SON TRAMESOS A LLOCS DESCONEGUTS

Nanquín, 30. — Les autoritats xineses transmeten els objectes d'art, de valor inapreciable — alguns dels quals formaren part de l'exposició celebrada a Londres — amb destinació desconeguda. La muller de Xang-Kai-Teok continua a Nanquín amb el seu marit, el qual es declara molt satisfet de les obres de defensa de la capital. Les barricades de filferro espínols dels carrers, impedeixen la circulació dels autobusos. Solament queden a la capital els habitants que no han tingut mitjàns per a evacuar. Encara que les autoritats japoneses sembla que no ho accepten, el Comitè internacional continua fent gestions per a la creació d'una zona de seguretat. — Fabra.

INUNDACIONS A ANGLATERRA

Els aiguats d'aquesta tardor han produït al sud d'Anglaterra una de les inundacions més importants que es recorden. En el gravat veiem uns camions travessant els carrers d'Eastbourne convertits en rieres

KWANGTSEI DES JAPONESOS?

Xang-Hai, 30. (Urgent). — De l'Agència Reuter: Els japonesos anuncien oficialment la presa de Kwangtse. — Fabra.

(Segueix a la pàgina 3)

No és cert que l'Argentina ajudi els rebels

Buenos Aires, 30. — El Ministeri d'Affers Estrangers ha publicat una nota que desment les notícies publicades a l'estranger, segons les quals vaixells alemanys amb passadgers argentins transportaven armes destinades als rebels espanyols. La nota afegeix que l'Argentina ha adoptat en tot moment una actitud d'absoluta neutralitat en el conflicte espanyol. — Fabra.

Gent amb gent

Tòquio, 30. — El Govern ha decidit reconèixer Franco des del primer de desembre. — Fabra.

AQUESTA TARDA ACABARAN LES CONVERSES DE LONDRES

ELS ALEMANYS DIUEN «QUE LES REIVINDICACIONS QUE PRESENTEN NO SON UNA PETICIO, SINO L'EXPOSICIO D'UN DRET INDISCUTIBLE»

París, 30. — Pot dir-se que l'atenció de tota la Premsa es troba concentrada, íntegrament, en les converses de Londres per considerar que del curs i desenrotllament d'aquestes depenen les repercussions que puguin tenir a França els diferents problemes internacionals plantejats en el moment actual.

De font oficiala es declara que, si bé es relacionen evidentment aquestes converses amb les celebrades recentment a Alemanya per lord Halifax, no es menys cert que també s'examina o s'examinarà a fons tota la complexa situació internacional, en els diversos continents, incloent, naturalment, la qüestió d'Espanya i la de l'Extrem Orient, potser aquesta darrera amb més interès i pressió, puix que les notícies que es reben de Xang-Hai són en extrem alarmants en allò que es refereix als projectes del Japó a Xina en matèria econòmica i administrativa.

Es desvirtua en absolut la idea que aquestes converses puguin servir per a concertar nous pactes de cap mena, per bé que hom pot suposar que serviran efectivament per a estrepar encara més les antigues relacions franco-britàniques.

En relació amb les converses celebrades per lord Halifax a Alemanya, el s'premiers Chamberlain i mister Eden canviaren impressions amb llurs col·legues francesos, Chamberlain i Delbos, sobre els aspectes moral i material de les reivindicacions colonials d'Alemanya. El primer aspecte es referí a l'exigència alemanya que sigui derogada determinada clàusula i qualificacions del Tractat de Versalles. I, el segon a la pretensió que el Tercer Reich, per la seua gran indústria i colposa població, no pot viure sense territoris colonials, streure emigració i proporcionar a la indústria alemanya les matèries primes. Es posa de relleu que tant Londres com París es troben millor disposats a escoltar la segona pretensió que la primera. — Cosmos.

de tornada a París.

Aquest migdia havia de tenir lloc un àpat organitzat a l'ambaixada de França, però ha estat suspès perquè el rei Jordi ha invitat a la seva taula Chantemps i Delbos, els quals, efectivament, han dinat al Palau de Buckingham. — Cosmos.

ELS PROGRESSOS REALITZATS

Londres, 30. — Els periòdics d'aquest matí es limiten a constatar els progressos realitzats durant la jornada d'ahir en les converses franco-britàniques. — Cosmos.

CAP COMENTARI

Berlín, 30. — La Premsa alemanya no publica cap comentari relatiu a les entrevistes franco-britàniques de Londres, i hom advertix que la consigna és esperar el seu resultat.

"Hamburger Fremdenblatt" escriu, en referir-se a la qüestió colonial, que "les reivindicacions que presenta Alemanya no són una petició, sinó l'exposició d'un dret indiscutible".

Els periòdics, en general, es limiten en els seus comentaris a fer veure, a remarcar la creixent con-

sciència de l'eix Roma-Berlín. — Cosmos.

UN DETALL

Londres, 30. — Existeix un detall, que per molta ha passat inadvertit, que indica ben clar l'interès demostrat per França en les actuals converses entre el seu President del Consell i el seu ministre de Negocis Estrangers, amb el "Premier" britànic i el titular del Foreign Office.

S'havia projectat, en efecte, que els dos homes d'Estat francesos emprénguessin l'ur viatge a Londres a les 22.50 del dimarts. No obstant, l'hora de sortida s'avançà i l'ingrés a les 18.30. Sobre aquest avançament d'hora s'ha pogut saber que Chantemps i Delbos volgueren descartar un possible retard en l'ur arribada a Londres, com ocorregué fa algunes setmanes a Corbin, provocant un ajornament de la reunió del Comitè de no intervenció. Tenint en compte la importància dels negocis que es tracten al Canal de la Mànega, els ministres francesos pretenen arribar amb anticipació a Londres, que no sofrir el més lleu retard. — Cosmos.

EL DICTADOR PORTUGUES FA ASSASSINAR ALS ESPANYOLS QUE ES REFUGIEN AL SEU PAIS

El «Daily Workers publica el següent comentari sobre Portugal:

«Tot i que hom sap que Portugal està ple de territoris, civells i industrials que haurien de ser portuguesos, el Dictador portuguès persegueix amb rancor tota la ciència d'immigrants que, i si en serve algun, de mala gana, i sota la més estúpida de les vigilàncies, els agraïts per ésser gent que s'apropia per a treballar tècnica, que tan necessaris són a Portugal.»

Però molts d'aquests refugiats del territori franquista, han aprofitat la més petita ocasió per a fugir de Portugal cap a França, Mèxic, Sud-Amèrica i altres llocs.

Més, si algun d'aquests intèpids era delinqüent, els locals portuguesos el lluraven a les hordes falangistes de l'altra banda de la frontera, i era assassinat sense formació de causa.

En molts districtes portuguesos les sentinelles espiaven des de les muntanyes aquestes fugitives, i els assassinaven ja en territori espanyol, a poca metres de la frontera.

Entre Miranda del Duero (Portugal) i Alentejo (Espanya), aquests observadors o espies portuguesos assassinaren en una setmana 30 espanyols que no havien comès altre delicta que el de cercar refugi.

NOTA INTERNACIONAL IRRITACIONS TRIANGULARS

Les tres potències que es consideren les principals de l'Europa central... (Text continues with international news)

PROVOCACIO «NAZI» A AUSTRIA

Vienna, 28. — S'ha produït un greu incident a Linz, entre austria i monàrquies. Mentre aquests darrers celebraven una reunió a honor del pretendent, arxibis Odo, una massa de persones a cantar l'himne nacional austriac.

OR A FRANÇA

L'Haïve, 28. — Aquest migdia ha arribat el «Normandie» amb un carregament de 51 barrils d'or portat al Banc de França.

ESTAVA PREVIST

Paris, 30. — «Le Matin» anuncia que l'ex-comandant del submarí espanyol «C 2», Ferrando, i un mecànic, deixats en llibertat pel jutge, s'han traslladat a l'Espanya rebel.

LLIBERTAT (?) A ALEMANYA

Berlin, 30. — La Gestapo ha prohibit l'entrada a Alemanya de l'obra «La lluita religiosa a Alemanya», editada a Zuric, per Rudolf Grew.

A MANCA DE CASEINA...

Berlin, 30. — La Premsa anuncia que dos químics d'Hamburg han pogut obtenir una nova fibra llanuda amb ous de peix.

EL DOLS DE LUDENDORFF ES NORMAL

Berlin, 30. — Ludendorff ha passat la nit tranquil. El seu estat ha millorat. El seu país és normal.

NOMENAMENT

Londres, 30. — Hom preveu que el contraalmirall Woodhouse serà nomenat cap de la missió militar britànica que serà trasmesa a Portugal el mes de febrer.

EL CONSIDERA TRAIADOR A EGIPTE

El Cairo, 30. — El jove nacionalista Abd El Kader, autor del fracàs atemptat contra el president del Consell, Nahaas Balix, ha declarat a la policia: «Volia matar el primer ministre. El considero traïdor a Egipte per haver negociat i subscrit el tractat anglo-egipci. També condemno la seva actual politica. He volgut afavorir la causa de la independència total d'Egipte.»

ES O NO ES VERITAT?

Buenos Aires, 30. — El Ministeri d'Affers Estrangers publica un comunicat oficial negant rotundament que els vascos alemanys usin la bandera de la República Argentina en els seus viatges de propaganda a l'Espanya rebel.

LA CAMBRA DELS DIPUTATS

Paris, 30. — A les 730 ha quedat reunida la Cambra dels Diputats, i seguidament s'ha iniciat la discussió del projecte sobre els llavors. A les 12 s'ha aixecat la sessió per a renovar-la a la tarda.

TORNA ANAR AMB FRANCO

Brest, 30. — El comandant del submarí «C-2», Ferrando, i el primer maquinista, Souza, que no s'oposaren a l'assalt del seu vaixell per la banda, manada pel comandant Troncoso, i que es trobaven en llibertat, vigilada, han estat autoritzats per a tornar a Espanya i s'han dirigit vers la zona franquista acompanyats per un inspector de policia.

LA NOVA CAPITAL D'AUSTRÀLIA

LA NOVA CAPITAL D'AUSTRÀLIA

Canberra, 30. — En l'obertura del parlament, lord Gowrie, governador general, digué que el Govern australià ha decidit desplaçar la capital a conseqüència dels riscos de l'activitat volcànica en aquella regió.

VIATGE DE REPOS

Ottawa, 30. — El president del Consell, Macdonald King, ha sortit vers La Florida, en viatge de repos. Ha declarat que el seu viatge no té cap caràcter oficial i que no pot

entrevistar-se amb el president Roosevelt que es troba realitzant un creuer per les costes de la Florida a bord del seu «Aptomara»-Cosmos.

ACORD ANGLÒ-TURC

Ankara, 30. — El Govern turc ha arribat a un acord amb Anglaterra per a la construcció d'un canal, al Corn d'Or, d'una moderna base aeronaval amb grans instal·lacions, dipòsits subterranis de combustibles, etcètera. L'acord inclou també la construcció d'algunes unitats per a la flota de guerra turca.

VAN ZEELAND A ORIENT

Brussel·les, 30. — S'anuncia que l'ex-president del Consell Paul Van Zeeland emprendrà pròximament un llarg viatge de repos per Orient.

COHEDOR PROFESSIONAL

Paris, 30. — El famós corredor automobilista Etancelin ha ingressat com a corredor professional a la Casa Talbot, la qual es troba en negociacions molt avançades amb els seus del volant Louis Chiron, de Monac, i Pintacada, Itàlia.

A LA RECERCA DE LA «SEGURETAT» EN AVIO

El «tricicle volant» en el seu element

Les tècniques aeronàutiques de tot el món realitzen importants estudis per tal d'augmentar la seguretat en avió, i això a desgrat d'haver aconseguit que el coeficient de seguretat d'un viatge en avió sigui superior al que cobria el risc en viatjar en un tren ràpid.

El nou tipus d'avió, atenent les seves restants característiques, és un aparell especialment estudiat per al turisme particular; és el substitut, en les activitats aeronàutiques, de l'automòbil terrestre.

NANQUIN SERA DEFENSAT A QUALSEVOL PREU

(Ve de la primera pàgina) Les companyies de cables censurades

Xang-Hai, 30. — L'Agència Reuter diu saber que els japonesos instal·laren aviat la censura a les oficines de les tres grans companyies de cables: «Eastern», «Great Northern» i «Commercial Pacific», britànica, danesa i americana, respectivament, en substitució dels censors xinesos, retirats la setmana passada.

LA PERDUA D'UNES PORTALESES Xang-Hai, 30. — Els xinesos admeten, ara, la pèrdua dels forts de Kowayin, la calçada dels quals detsa illera els japonesos van arribar a les barreres i treure les mines per tal de pujar pel riu i bombardejar Xinkiang o qualsevol altra altra barrera o bloqueig del Yang-Tsé.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA PREVIA CENSURA

EL CAMI QUE SEGUEIX LA DIPLOMACIA BRITANICA

(Ve de la pàgina 8) Els francesos temen que, com a resultat d'aquestes converses de Londres, no es produïxin fets greus en l'interior d'alguns Estats europeus, propicia a la intervenció directa per part d'altres Estats.

S. I. A. no sols és un moviment de Solidaritat Internacional vast i persistent, que, si avui, en algun aspecte, és reduït a Espanya, és degut a la guerra. Demà, demà pasat o l'altre, acudirà on calgui prestar solidaritat als homes o pobles maltractats per les dictadures o els seus instruments.

«NINGU, A EXCEPCIO DELS FALANGISTES, NO CREU EN LA VICTORIA DE FRANCO», DIUEN CINC JOVES EXTREMENYS EVADITS DE LA ZONA REBEL

Front de Llevant, 30. — Cinc minyons extremenys han arribat el mateix dia a les nostres línies, evadits del camp facciós. Pertanyien a la lleua del 39 i foren mobilitzats tres mesos; però fa poca dies que foren portats a les trinxeres, la primera oportunitat per a evadir-se de les urpes del feixisme.

Un altre dada interessant han facilitat aquests evadits sobre la situació dels pobles sotmesos d'Extremadura. Al poble llur de 5.000 habitants que hi havia, només n'hi ha uns 2.000 o tal vegades menys. La resta, uns 2.000 aproximadament, són fora o estan amagats per tal de burlar la persecució de què són objecte els elements d'extremes.

PRESIDENCIA DEL CONSELL EL GOVERN D'ESPANYA S'ADHEREIX A L'ACTE EN MEMORIA DELS ESTUDIANTS CUBANS AFUSELLATS EL 1871

El president del Consell de ministres, doctor Negrín, ha tramès, en nom del Govern, al President de la República Cubana i al del Círcol Republicà espanyol de L'Havana, Almolina, el següent telegrama:

per la llibertat i la justícia, sinó per la seva pròpia independència, identitat, en absolut amb el Govern legítim.

Detenció acaparadors de queviures

— A la Comissaria General de Seguretat i Ordre Públic faciliten també dues notes relatives a serveis en virtut dels quals han estat detinguts Vicec Vintiró Pabco, habitant a la Gran Via Durutti, 21, i Dolores Ferrándiz Colecho, domiciliada al carrer Clesar, número 1.

ELS CREDITOS CONGELATS

Londres, 30. — Hom creu saber que la Conferència oberta aquest matí per tal de tractar dels crèdits congelats a Alemanya, durarà vuit o deu dies. La impressió que preval és que el total d'aquests crèdits no serà sensiblement reduït, car no excedeix de 100.000 de marcs, que són considerats suficients per a les necessitats comercials normals.

Els «nazis» continuen maniobrant amb el problema religiós

Berlin, 30. — Als cercles polítics hom es pregunta si el moviment dels «Cristians alemanys», és a dir, dels cristians de tendències «nazis», serà reconegut com a comunitat religiosa legal per l'Estat alemany.

EL COMTE ISHI DE VIATOR

Nàpols, 30. — El comte Ishi, membre del Consell Privat de l'emperador del Japó i ex-ministre d'Affers Estrangers, ha arribat a aquesta població acompanyat del seu fill i de la seva secretària particular. Avui sortirà Ishi cap a Roma, i després continuarà el seu viatge per principals països d'Europa.

Canoneig facciós damunt Madrid

Madrid, 30. — A primeres hores del matí l'artilleria estrangera al servei de Franco, ha llançat damunt el camp urbà de Madrid al que s'oposava projecta Ha causat els conseqüents danys i sotrament es causen víctimes.—Fébus.

Intent de bombardeig rebel a Madrid

Madrid, 30.—A mig matí alguns avions facciosos volaren damunt la capital de la República sense descarregar. Hura bombes perquè les bateries antiaèries de Madrid foren volar els avions facciosos a una considerable altura i poc després fugir ràpidament.—Fébus.

JOSEFINA BAKER S'HA CASAT

Beahvale, 30. — Aquest matí, Jimmy Schmidt, diputat radical-socialista, al calde d'aquesta població, ha ajuunt en matrimoni l'artista Josefina Baker amb Jean Lion, comunistista i pilot aviador.

MOLT PINTORESC

«A NOSALTRES SOLAMENT ENS ARRIBA ALGUN QUE ALTRE VAGO, I AIXO A CONDICIO QUE VINGUI PERDUT...»

AIXI HO DIU L'ORGAN OFICIAL DEL DUC DE GUISA

«L'Action Française s'ocupa de la farsa de la no intervenció. L'òrgan oficial del Duc de Guisa, el pretendent al tron de França (7), s'ocupa, en el seu número del 22 de novembre, del que ell mateix qualifica de farsa de la no intervenció. A primer cop d'ull, aquesta crua apreciació del diari monàrquic francès podria semblar reveladora d'una coincidència de criteri entre ell i nosaltres respecte de l'edificació del pintoresc Comitè de Londres. Res més lluny d'això. Per a "L'Action Française", això de l'incompliment del Pacte per part d'Itàlia i Alemanya és una groguera invenció dels "rojos", i els exèrcits italians que operen a Espanya són les ordres directes de l'Estat Major de Roma, les grans masses d'aviació i d'artilleria alemanya, servides exclusivament per

tècnics alemanys, que destruïren Gwerdica i Durango i sembraren cada dia la mort i la destrucció a les nostres ciutats, són altres tant productes de la nostra gran imatge de meridionalitat... Quan aquesta senyora de "L'Action Française" escriuen que la no intervenció és una farsa, es refereixen al seu propi país, a la manca de compliment, per part de França, de les estipulacions del Pacte. I d'això ens en demanem proves irrefutables, com la que motiva aquest comentari. En efecte, segons consta la fulla del "pretendent", que comença a seràriar la fama de Job, de quatre vagues destinats a un cert centre militar francès, dos es perdrerem, precisament els que contenien material de guerra. Res més. I si bé el periòdic monàrquic afirma que la in-

formació oberta per la policia no ha donat cap resultat. "L'Action Française" treu pel seu compte les conclusions del cas, que són textualment les següents: "I el material robat deu haver arribat, a aquestes hores, a l'Espanya roja". Així, tal com ho escolteu: a l'Espanya roja. I això s'atreveix a encapçalhar amb el títol de "La farsa de la no intervenció". Hem d'agrair al diari super-reaccionari l'ajut que acaba de donar a la nostra tesi sobre el desempar en què estem per les democràcies europees, ja que mentre Franco rep l'ajut oficial, obert, descarat, dels governs feixistes, a nosaltres, únicament ens arriba algun que altre vagó, i això a condició que vingui perdut...»

La flor més gran del Món

La flor més gran del món florí, el 8 de Juny, en el Jardí Botànic de Nova York, i fou vista per primera vegada a Nord-Amèrica. Perquè es tractava d'una curiositat monstruosa i de què ens excelsivament rar, grans corones de persones esperaren l'esdeveniment al Jardí Botànic.

Algun altre rar espécim arribà a Florir (un el 1889, i un altre el 1928, a Anglaterra). Creixien ones tres o quatre polsades per dia; però el vigorós producte del Jardí de Nova York creixí quasi un peu per dia des de l'època de l'aparició del plànol. La flor de l'Atmosphäre-plútilus Titanum és la més gran coneguda i cultivada. Té vuit peus i mig d'alçada i quatre de diàmetre. Pertany a l'espècie de lili i de la cala.

Una altíssima columna, grossa de color verd groc, anomenada "espàdrea", es va mantenir en posició recta sobre el tron. Sobresortia de l'espata corresponda i tubular, que s'havia format un diàmetre d'uns quatre peus. Les vores, que eren caigudes, mostraven un interior de color escabita verducat.

Dintre d'aquesta espata protectora naixeren incomptables flors: els masculins, en un grup, i les femelles, reges com cires, en un altre grup a prop de la base. L'espata es tornà d'un groc maníaco, quan la florència arribà a la seva maduresa. Quan l'espàdrea començà a seixar, es sentí un fetor de cadaverina, pitjor que el del peix putrefacte. En els vessants de les muntanyes tropicals de Sumatra, es creix aquesta planta, les monardas que viuen de carrosses són aïrades per aquesta olor.

El Jardí Botànic de Nova York importà el tubercle d'aquesta flor, directament de Sumatra, l'any 1922. Fecora, llavors, setanta llitres. Ara fa un peu de cent llitres, però s'espera que podrà uns dies llurs, a conseqüència de l'energia gastada en la producció de la flor. La flor solament va viure unes hores després de la seva creixença. Abans del mig dia de vida va perdre el seu vigor i va caure a terra. (De «Botanical Gazette»)

Tota la producció d'ous i aviram que no es reservi per a la reproducció, s'ha de destinar als malalts i criatures

Les guerres són sempre cruels i imposen seriosos sacrificis. El tenim en compte això, estarem sempre disposats a col·laborar i treballar, inextinguible, pel sosteniment de l'economia del país.

La nostra avicultura havia estat sempre abandonada. Ningú no es va preocupar mai d'afavorir-la ni d'incrementar-la ni més minús. Fou precis que l'esclat de la Revolució retrunyís en nosaltres, perquè desperdiciem de l'esquelet que ens separarava.

La temporada avícola passada es treballà intensament, l'amor a l'avicultura envai el cor de tots els ciutadans. (Qui no es sentí animat per renovar les seves parres de gallines corrents per altres de bona raça? No els calgué propaganda ni discursos radiofònics. A treballar, s'havia dit!

Molt bé, volgué avicultors. L'any passat complírem amb el nostre deure d'augmentar la producció avícola. Rebeu el nostre cordial agrament.

Avui, per causes que tots coneixeu i per necessitats de la guerra, heu de col·laborar també amb desinterès, igual com féreu l'any passat, portant tota la vostra producció a Assistència Social, als Hospitals, a les Cases de Maternitat i Guarderies de nens a fi que els nostres malalts, els nostres ferits i els nostres infants rebin aquest aliment energètic i higiènic per excel·lència, com són els ous frescos i la carn de les nostres gallines.

L'U. C. A. C. facilita els pinsons per a la vostra aviram, passa que li són proporcionats per la pagesia catalana, per mitjà dels Sindicats Agrícoles, i al preu de favor. Vosaltres, igual que els camperols, heu de portar la producció avícola al vostre Sindicat, i aquest la distribuirà entre els malalts i els nens. Aquest és el vostre deure en els difícils moments que vivim.

Allunyeu de la vostra imaginació la idea absurda i egoista de l'especulador que trafica a costa de la fam dels vostres nens, i amb les seves mercaderies afavorirà els emboscats que tenen diners per pagar-les a preus exorbitants.

Venent els productes per als malalts i els nens, cobrireu les més urgents necessitats dels nostres establiments benèfics i fareu una obra humanitària.

Secció Francesa de Solidaritat Internacional Antifeixista

Ha quedat constituïda la Secció Francesa de S. I. A. en finalitzar la primera quinzena de novembre. Apareix legítimament a la vida pública, potent organització solidària, capaç d'executar perfectament i tot seguit les funcions que li són assignades.

Destacades i prestigioses personalitats de les Ciències, les Arts i la Política, formen el Comitè que patrocina la Secció; que, d'acord amb els principis i fins que la informem, ens comprometem a desenvolupar la seva activitat. Són: René Delin, André Chamson, Julien Cruet, Maurice Desjardins, Georges Dumoulin, Auguste Wacromont, Sébastien Faure, Gaston Guichard, Roger Hagnauer, Léon Jouhaux, Auguste Laperrière, Robert Louzon, Victor Marguerite, Jean Nocher, Madeleine Paz, docteur Pierrat, Georges Pioch, Marcou Piveri, Gaston Prache, Paul Rechal, Paul Rivet, Maurice Rostaud, Han Ryner, Vivier-Merle, Georges Yvetot.

El Secretariat de la Secció Francesa de S. I. A. que atindrà l'execució dels treballs que li són inherents, està a càrrec de L. Lecan (secretari) i Faucier (administrador-tresorer).

Immediatament ha començat a servir els carters o l'argés d'afiliats, perquè aquesta, organitzada en les múltiples agrupacions S. I. A. formades en les ciutats de França, contribueixin amb llur cotització mensual al sosteniment de la Secció i atenció de l'obra solidària que aquesta porta a terme. Com a complement d'aquest ingrés regular a càrrec dels afiliats, han creat i difós, convenientment, llistes de subscripció que recullen de forma responsable les aportacions de tots els antifeixistes en diners, quèrvens, robes i medicaments, que destinaran a llurs germans d'Espanya.

Per a la difusió dels seus propòsits i per a interessar el poble francès en la causa solidària, sobretot per l'ajut que en aquests moments deu al poble espanyol, que heròicament combat contra el feixisme internacional, ha començat encensar i intensa campanya de propaganda arreu de França. La paraula, el cinema, el periòdic, els manifestos, tot serà emprat en aquesta croada solidària que han emprés.

Una delegació recorrerà les principals poblacions de França. Hi exposarà tot que és, realitat i es proposa realitzar, la Secció Francesa de S. I. A. En aquests dies llançaran un manifest en nombre de 500.000, signat pel Comitè patronador, per a facilitar amb la seva difusió l'obra divulgadora de la missió solidària que tenen al seu càrrec.

A més a més, des del dia 2 de desembre, publicarà en el setmanari «Les Libertaires» de París, d'unes pàgines dedicades a les activitats de S. I. A., en les quals recollirà els suggeriments i l'esforç dels antifeixistes, donant compte dels treballs realitzats per la Secció i publicarà el resultat de les subscripcions.

La Secció Francesa de S. I. A., com a prova del que manifestem, ha organitzat i té ja entre mans importants activitats: la Colònia Infantil que estava sota els bons auspicis del Comitè per l'Espanya lliure, ha passat al seu càrrec. Els dos-centes orfenats espanyols que amb tant d'amor sosté fa un any el mateix Comitè, seguiran voltats de les mateixes comoditats i atencions que abans. Això és, que la Colònia Infantil «Acadèmia» de Llançà serà agrada i permanent obligat per a la Secció Francesa de S. I. A.

Tots els elements antifeixistes de França han comprés la importància de SOLIDARITAT INTERNACIONAL ANTIFEIXISTA i ontien a vicaritzar l'organisme creat al seu país. L'activitat que aquest desenvolupa i el seu recte procedir, serà l'aglutinant que atrevim, cada dia, més voluntats i formi ràpidament la unió sagrada dels autèntics

Els còndors

Els amants de la vida salvatge fa temps que sentien inquietat per la probable desaparició del còndor de Califòrnia. Però l'Estat no aquesta un grangina té la seva llar ha pres cartes en l'assumpte. Se sap que els còndors han tornat als seus dominis i que engendren ràpidament.

El còndor viu a les altures de Serra Nevada. Les seves ales obertes tenen més de deu peus d'envergadura, i se l'ha vist volar, durant

Des de Saragossa envien forces i material a Fuentes de Ebro

En el dia d'ahir, intens troleig de fusils i metralladora s'utilitzaren també els aparells llançabombes, particularment en el sector del Cerro de la Muerte. En cap moment no s'ha mostrat feblesa per part de les armes republicanes, les quals han combatut amb cal totes les agressions i han paralitzat l'economia de l'enemic.

Pel sector de Fuentes de Ebro s'ha sentit fort troleig seguit de foc de canó i morter, sense conseqüències. Ha estat produït per les forces lleials en adonar-se que a l'estació del ferrocarril de l'esmentat poble arribava un tren amb focor, proveïments i material de guerra procedent de Saragossa. En general la jornada ha transcorregut tranquil·la.

Calma al front de Terol

La jornada transcorregué enmig de la major calma, no alterada ni aduac per la presència de l'aviació enemiga que en els dies darrers mostrava gran activitat en els reconeixements. Poc va voler ahir per aquesta fronts i quan ho féu, virà ràpidament en advertir com els caços lleials efectuaven un escrupolós servei de vigilància.

Tots els serveis (relleuament, desoberta i proveïment) es realitzaven sense novetat, malgrat que hi hagué el troleig d'ordinari.

Els facciosos volen concentrar les forces però les tropes lleials vigilen

En l'encreuament de Lleida, Roc que durant algun temps ha romàs en calma, s'ha desencadenat avui un intens foc de ràlega de metralladores per haver observat els nostres soldats que l'enemic iniciava una concentració de forces. Això ha servit perquè els facciosos s'adonessin que l'exèrcit popular no descura cap moviment de forces que pugui ésser perillós per a les armes republicanes. Novament i com que s'ha observat lleials apreciaren que en l'esmentat encreuament es reunien forces en quantitat anormal, l'artilleria nostra inicià intensa foc, la conseqüència del qual fou disordre de l'ordenament les dites forces, causant baixes vistes.

Nombrosos aparells republicans travessen les línies faccioses

Nombrosos aparells lleials han creuat en direcció al camp feixista, sense que ens hagi estat possible conèixer l'objectiu perseguit ni

EL MES ENLLA

En el nostre nord, la nostra preada qui-mera. Si ara restem parats, si de moment hem clavats els peus a terra, no és degut a una degeneració de les nostres inquietuds ni a un atbelliment de les pròpies conviccions. Els malleiosos que tal cosa supodan no es faran gaire favor, car és del domini públic que la Confederació Nacional del Treball, amb tot el que resta de sa en el Poble espanyol, subordinada les esbènies pròpies a l'interès suprem de guanyar la guerra.

Aquesta confessió no obliga, però, de cap de les maneres, a renunciar, per sempre més, al combat per les lides, a la lluita per a apropar la lliyania, al desfici per abraçar l'èter, per a bosar el sol. Som dels que no s'accontentem amb poca cosa, dels que persegüem, obsessiionats, el que no ignorem que és difícil d'atrapar. Per què hem baixat ara el vol fins a rasar la terra? Precisament, per les ganes irresistibles que sentim de volar; perquè el despotisme vulgar i insofrible dels burgesos i militarots no ens tallés arran les ales que tant necessitem.

També som humanistes cent per cent, i la sembra de la mort en camp contrari ens sembla gairebé poesia. Per amor al benestar de la criatura humana, causariem estralls entre les leres que han agafat la figuració de persones. Som violents, som homicides per necessitat; perquè el que no els fèssim a ella, ella ens ho farien a nosaltres. És la llei de la guerra, i ara que hi som, no hi ha més remei que complir-lo.

Però no abandonem, no, els nostres somnis de ventura. No ens resignem a la tirania dels empirismes, a lliisar per aquesta vida amb els ulls entelats, sense una voluntat al pit i buïda de pensaments la testa. Ni restem embrotats pel que la guerra fa perdre de noblesa a l'home; ans el contrari: com més duri la batalla, com més llarga i més dolorosa sigui l'hora del sacrifici, més creixerà el nostre delit i més força prendran les il·limitades aspiracions de llibertat i de felicitat que menen els nostres actes.

Haurém sofert molt, els espanyols conscientia, i caldrà que el fruit de la victòria tingui, tant com es pugui, bellesa de color, sabor exquisit i infinita dolcesa.

Que, així i tot, persona hi haurà que no li podrem treure l'amargor de les entranyes. Les pobres mares en saben alguna cosa, d'això.

el mal període que ens ha sortit al pas. Que ningú no faci mofa de la docilitat nostra, perquè dècils no ho som. Les coses, tal com estan, no ens agraden; i ens repugnen i ens neguitegen i ens fan viure malament; les incomprendions i les imposicions de la societat duren massa, i únicament pot interpretar-se com una resignació de significació circumstancial, ço que mal de la vida és ingrés a l'home de la consentida. Ulls i esperit se'na en van nòvols enllà, mentre els nostres cosos s'arrapen a la terra xopa de sang i complim, amb tota exactitud, els deures que el combat antifeixista imposa. Perquè són així els nostres, molts es queden pel camí, no desvalguts pel cansament, sinó desfets per la metralla feixista. Als partidaris de les festes laiques els omplirem el calendari amb milers de màrtirs amb fillació anarquista que han anat al sacrifici, no perquè els convertissin en sants, sinó per a fer possible la vinguda d'un ideal de perfecció humana. Ella, els calguia, sabent, com els que quedem, que les algües que no circulen es corrompen; que el cervell que no pensa s'atrofia; que el qui s'assura al mig del camí perquè creu estar en possessió de l'assoliment darrer, el temps i el progrés li passen pel damunt. El més enllà que mai no s'atrapa, que és impossible d'abastar per la petita figura humana, serà sempre la preocupació dels utopistes, dels idealistes conscients, que se les fan amb dents i ungles contra el monstre tradicional que devora, famèlic, fins l'última gaspa de la felicitat humana.

I per més que somriguem els incrèduls i per grinyolats que resulti la pell de la bestia, la tosqueria revolucionària arribarà a foradar-la. Donarà molta feina; hi haurém d'ensorgar qui sap el temps. Però després ja ens vagarà — els vagarà als qui restin — d'enfil·lar contents i somrients pel camí lliure, vers el final que no s'endevina ni s'endevinarà mai.

El cas és que ens haurém deturat per treballar i no per por ni per mandra.

JOAN DEL PI

Advertència: Per a evitar males interpretacions, emenarem una incorrecció apareguda en el nostre treball d'ahir. On diu — parlant de Llairet — que «en els funerals del difunt no l'acompanyaren ni els seus deutes», no es fa referència al cadàver de l'home, sinó del partit comunista que pretengué fundar, l'any 1918. — J. del P.

LA LLUITA A L'EST

orientació seguida. Contra aquesta aparella les peces antifeixistes faccioses han disparat, establint foc de barrera especialment sobre Cartrina, sense que això hagi estat obstacle perquè els avions republicans seguissin normalment la seva ruta i remuntant-se oportunament per a burlar l'eficàcia de l'artilleria enemiga.

Les nostres peces han disparat intensament contra les posicions faccioses de La Cruz, rebotant els serveis de relleuament i proveïment.

L'enemic ha mostrat avui el màxim interès que en dies anteriors a batre les posicions lleials de Lechoisa. La seva artilleria ha disparat molts per bé que sense precisió la direcció, per la qual cosa no ha causat baixes ni desperfectes al nostre camp. Al mateix temps les peces lleials han repetit el seu foc contra La Cruz, mantenint tota l'acció de l'enemic paralitzant tota l'acció de l'enemic per aquest sector. Així mateix han continuat els artillers lleials hostilitzant els treballs de fortificació que l'enemic intenta efectuar prop del pont sobre el riu Gállego, pont que com se sap, fou destruït pels soldats republicans.

AL DIRECTOR DE «LA PUBLICITAT»

Amb data del 28 de novembre llegirem, amb la conseqüent atenció, en el vostre periòdic, un entretint en el qual parlàveu de la nostra Col·lectivitat en termes bastant injuriosos, i en el qual ens feia culpables de diverses faltes que, potser, un cop estudiades nos a fons, no consideràrem com a tals.

Déieu, si mai no recordem, que nosaltres —tota els productors del camp de l'Hospitalet— ens havíem repartit de la collita pròpia 75 quilos de patates per cap, que havíem aïllat 7 o 8 personalitats dirigents de la nostra ciutat, i que tot això era l'únic motiu pel qual l'Hospitalet es trobava mancat de l'esmentat tubercle.

Sentim molt, senyor director de «La Publicitat», que el vostre esquic informatiu no hagi tingut un compte que hi ha una llei que diu que els treballadors del camp poden rebre dels seus productes la quantitat necessària per al sosteniment propi i dels seus familiars i que tampoc no hagi notat que, a desgrat d'això, nosaltres, amb la quantitat que ens hem repartit, no en tenim pas per a passar la hivernada, i que no hagi observat que, al a la ciutat de l'Hospitalet, no hi ha pas patates que hem voldria, és, més que per altra cosa, degut a l'escaudament de fruit que donem en aquesta època les patateres.

Sentim molt que el vostre informador no hagi notat tot això ni hagi vist que diàriament són moltes les quantitats de patates que

seu personalitat dirigents a les quals hem afavorit. Nosaltres les descometem.

Sobre la qüestió de les mongeles, més valdria no parlar-ne. N'hi haurà prou amb dir que si bé nosaltres n'hem repartides 85 quilos per cap —quantitat a tota vista insuficient—, hem llurat per a repartir pel Poble —i en tenim proveïment— més de 200.000 quilos.

Hem vist, senyor director de «La Publicitat», que, respecte al moreno, no anàveu menys errats que amb les altres coses: A cada un de nosaltres ens n'han tocat uns 87 quilos, que són poquíssims per al que de dret —tenint en compte el nombre de gallines— ens correspondria, i, fora d'aquesta quantitat insignificant, tot el moreno restant està a la disposició de l'Ajuntament.

No és molt —és cert— el que a la població queda; però cal saber que la Neleja Pública Domèstica consumeix diàriament una quantitat de moreno enorme per a l'alimentació dels seus porcs, que, de fet, també queden per al poble, i que els raquers també en gasten moltesimes.

I ara, tenim presents totes les raons exposades i sentint avinent que nosaltres, tant si tenim com no una políctica favorable, sabem compensar-nos depòsament i a consciència, i que no variarem per a res la nostra conducta de fins ara, ja salutem i us estremem la mà, controvèrsia que rectificarem la vostra absurda acusació, en bé de to's gègats.

Pel Consell Administratiu Agrícola Col·lectiu

De seràriem que publicàssiu, en el vostre periòdic, aquesta carta oberta que tots amunt detzem solada, en contestació a una nota que publicàreu d'immense passat sobre L'Hospitalet del Llobregat.

La veu del Poble al matí és «Solidaridad Obrera»

òrgan de la Confederació Regional del Treball de Catalunya i portantveu de la Confederació Nacional del Treball d'Espanya.

PSIQUIATRIA ELS MALALTS MENTALS EL PERCENTATGE DE CURACIO DE LES DONES ES D'UN 3 A 5 PER 100 MES ELEVAT QUE EL DELS HOMES

Mentre alguns psiquiatres estan inclinats al pessimisme i creuen que tota eis casos de malalties mentals, desde la neurològica benigna fins a les més incompatibles formes de la folia, van en augment, altres se sentien més optimistes, i opinen el contrari.

Potser el gran dany és fet per la perniciosos lides que tenen algunes persones en el sentit que els malalts mentals són incurables i que l'èsser conduït a un hospital equival a condemnar-los irremissiblement.

Per contrari, un examen completat pel doctor Carney Landis, professor auxiliar de Psicologia en la Facultat de Medicina de la Universitat de Colúmbia, demostra que de cada deu pacients admesos en els hospitals americans per malalties mentals, quatre són dones d'alta després de recobrar suficients condicions de salut per a llur reintegració a la societat.

Un important factor del qual depèn la curació és el tipus de malaltia, l'edat i el sexe del pacient.

«No tots eis casos de psicosis es curen en el mateix percentatge», diu el doctor Landis. «Per cada 100 pacients amb demència senil, aproximadament 18 són guarits o millorats. Per a l'arterioesclerós cerebral, el percentatge és del 25 per 100; per a la paràlisi general, el 20 per 100; per a la demència senil precoç, el 40 per 100; per a l'alcoholisme i l'epilepsia, del 67 al 75 per 100.

Les dones semblen tenir majors probabilitats de curació que els vells. Per cada 100 pacients de 20 a 25 anys, 58 són curats. Entre eis malalts de 25 a 35 anys, la proporció de curats varia del 41 al 46 per 100; entre eis 35 i 45 del 38 per 100; entre eis 45 i 55 del 32 per 100; entre eis 55 i 65 del 23 per 100; entre eis 65 i 70 del 10 per 100.

Les dones semblen tenir majors probabilitats de curació que els vells. Per cada 100 pacients de 20 a 25 anys, 58 són curats. Entre eis malalts de 25 a 35 anys d'edat, el percentatge de guaricions és del 2 al 5 per 100 més elevat que el dels homes.

Explica que això és atribuït al fet que les dones són més propenses a la bogeria en la seva forma de mania depressiva o de melancòlia complicades, les quals són més fàcils de curar, mentre que els homes són més decaïnats a la demència, que ofereix majors dificultats per al seu guarniment».

La folia de «mania depressiva» és aquella en la qual el malalt alterna eis períodes de mania o excitació anormal amb eis períodes de melancòlia. La demència és una progressiva debilitat mental, caracteritzada per la pèrdua de la raó, de la memòria, amb al·lucinacions, etc. (De «Medical Life»)

AL DIRECTOR DE «LA PUBLICITAT»

Amb data del 28 de novembre llegirem, amb la conseqüent atenció, en el vostre periòdic, un entretint en el qual parlàveu de la nostra Col·lectivitat en termes bastant injuriosos, i en el qual ens feia culpables de diverses faltes que, potser, un cop estudiades nos a fons, no consideràrem com a tals.

Déieu, si mai no recordem, que nosaltres —tota els productors del camp de l'Hospitalet— ens havíem repartit de la collita pròpia 75 quilos de patates per cap, que havíem aïllat 7 o 8 personalitats dirigents de la nostra ciutat, i que tot això era l'únic motiu pel qual l'Hospitalet es trobava mancat de l'esmentat tubercle.

Sentim molt, senyor director de «La Publicitat», que el vostre esquic informatiu no hagi tingut un compte que hi ha una llei que diu que els treballadors del camp poden rebre dels seus productes la quantitat necessària per al sosteniment propi i dels seus familiars i que tampoc no hagi notat que, a desgrat d'això, nosaltres, amb la quantitat que ens hem repartit, no en tenim pas per a passar la hivernada, i que no hagi observat que, al a la ciutat de l'Hospitalet, no hi ha pas patates que hem voldria, és, més que per altra cosa, degut a l'escaudament de fruit que donem en aquesta època les patateres.

Sentim molt que el vostre informador no hagi notat tot això ni hagi vist que diàriament són moltes les quantitats de patates que

Pel Consell Administratiu Agrícola Col·lectiu

De seràriem que publicàssiu, en el vostre periòdic, aquesta carta oberta que tots amunt detzem solada, en contestació a una nota que publicàreu d'immense passat sobre L'Hospitalet del Llobregat.

La veu del Poble al matí és «Solidaridad Obrera»

òrgan de la Confederació Regional del Treball de Catalunya i portantveu de la Confederació Nacional del Treball d'Espanya.

EL general Ludendorf està greument malalt

Berlin, 28. (Urgent.) — L'estat de salut de Ludendorf es creu tan greu que els mèdics desconfien de salvar-lo. — Fabra.

Japonesos i italians són molt amics

Roma, 28. — El baró Okura, el qual ha arribat aquest matí de Palermo en avió, ha visitat les autoritats d'aquesta població.

Després d'oposar una corona de llorer sobre la tomba de les víctimes feixistes i, a la tarda, ha donat una conferència al Cercle de la Prensa, sobre el conflicte sino-japonès. — Fabra.

Nipolis, 30. — El vescomte Iabie, membre del Consell privat de l'emperador del Japó i ex-ministre d'Affers Estrangers, ha arribat a aquest port i s'ha traslladat immediatament a Roma. — Fabra.

Una fira plèna que aquest desenvolup company (?) que ha fet revulsions tan sensacionals en assemblees que són aqueles set o

ULLADA A LA PREMSA

"Solidaritat Obrera" surt al pas, amb gran èxit, dels especuladors de la política que pretenen despilar de drets els Sindicats obrers, mentre que carreguen els d'obligacions. Vegem com s'expressa el nostre diari matutí:

«Els ha arribat a retenir infinites de vegues la teoria de la precariedad sindical en materia política; la de su exclusiva competencia en las cuestiones económicas, etc., sin que para esto haya intervenido, por supuesto, ningún otro fundamento especulativo, como es de suponer. Se han involucrado estas teorías, trayéndolas de los pelos, simplemente porque convenia a ciertas fracciones formar la deducción de que las Centrales sindicales no debían tener participación alguna en las funciones gubernativas, que debían limitarse a su emisión específica es decir, no salir del terreno puramente económico. No intentaba ciertamente a esa gente definir la índole de las funciones económicas que competen a los Sindicatos. ¿Acaso dirigir la economía del país? ¿Acaso organizar nuevas formas de trabajo y de distribución? Esta descomulgación se hacía a efectos de conseguir pecuniarias mejoras para los trabajadores, como si aún no hubiera pasado nada y como si no hubiera posturas de mayor envergadura a resolver.

Lo único que se quería, establecer sucesivamente, es que los Sindicatos no debían participar en el Gobierno con sus representantes propios. Para eso estaban los partidos y a la suma, se podía admitir que una Central se diera representación por algún partido. Pero, militantes por un lado, se sostenía y se sostenía, por otro, no se debía de adherir a los partidos, cuando se defendían intereses de la representación. Y no se debía tampoco de formularse los clase de intereses. Los Sindicatos, debían hacer tal o cual cosa. Debían promover tal o cuales sacrificios, hacer cumplir tal o cual decisión del Gobierno. Los Sindicatos, se dice, debían hacer aumentar la jornada de trabajo, abolir las fiestas, etc. Los Sindicatos deben influir para que las empresas, abonadas su sueldo a los jóvenes, comendados, en la instrucción premitaria. Y tantas otras cosas que a diario suceden.

Quiese decir, sencillamente, que los Sindicatos sólo son buenos para cumplir, para realizar acuerdos tomados por otros. Sólo tienen deberes, obligaciones. No importa si éstos son de índole política o económica. Cuando se trata del cumplimiento de deberes, ya no se puede discriminar ni delimitar funciones. A los Sindicatos, corresponden siempre las más difíciles.

"La Vanguardia" es preocupado del que ella denomina "incendio de la Prensa", refiriéndose concretamente a la conducta esbozada del feixisme italià.

«He aquí cómo, en la Italia feixista, se prepara al pueblo para una guerra contra Francia... han comentado muchos observadores de la política internacional, sorprendidos y alarmados por la ferocidad acometida de la Prensa italiana a la veleta República, de la que nosotros nos ocupamos igualmente en nuestra crónica anterior.

Tal vez lo que ha dicho, el General d'Italia, en Tribunales y otros órganos periodísticos controlados por Mussolini, después de falsear con descomunal cinismo el discurso pronunciado en Tolón por el ministro de Marina francés, no tenga el alcance que le atribuyen los comentaristas, que han visto en tan desafortunada ofensiva, inconcebible para todo individuo de sana sensibilidad y cabal juicio, el propósito deliberado de suscitar un espíritu para tener, próximos al

conflicto armado. Hay tanto bullo en las campañas del feixismo, nos tiene tan acostumbrados a la proclama y otras truculencias de gesto y de lenguaje, es tan aparatoso y melodramático en sus actitudes de desafío, que podemos esperar que se queden en salvas, sin mayores consecuencias, los estruendos retóricos de estos días, aunque parecen anunciar una batallona.

No pasará nada seguramente. Lo más que puede pasar es que, por culpa de esta causa negra y punitiva en el circo, que así les gusta correr la pólvora; pero su conducta, en esta ocasión, es un ejemplo de cómo se pueden sacar de la nada los conflictos que hunden a todo un pueblo en las tinieblas del odio mortal y encienden esas guerras atroces que costan a la humanidad tanto riego de sangre. Esas guerras que preparan los Estados militares artificialmente, lanzando a unos pueblos contra otros para que se despedacen y destruyan, sacrificándolos al Moloch de las batallas, por algo representado, ya en tiempo de los amoritas por un monstruo mitad hombre y mitad serpiente.

"Trebull" fa saltar les companes de feixisme, perquè un personal de solides a la seta política ha determinat el sacrifici d'un cert sector agrícola. Per tot d'apuntalar-se, el col·legi organització tan precisa com la següent:

«El fins ara certa sector han viciat dita a hora de la U. G. T., en veure que la Comissió que presideix González Peña era l'única i legítima Executiva, després de la decisió del Govern, ja se és possible que dubti.

La situació s'ha aclarit definitivament. Hi ha, d'una part, una Executiva nascuda dels sufragis majoritaris de la massa agrícola, i de l'altra, un grupet de despatxats que ha abusat de la bona fe dels treballadors, però als quals ja no podrà seguir enganxant.

«Dintre hi hem vist uns bombes, uns cotxes amb llargues escales, i altres coses que són pròpies d'aquesta heroica andama que risquen

«El Dilema" insisteix que les penes aplicades als enemics del règim antifeixista siguin severes. "El Govern de la República — diu — té la inequívoca resolució de limpiar."

«El Govern de la República té la inequívoca resolució de limpiar: nomenar, retorguardar i espies, traïdors i derrotats. Tots debem secundar en una labor imprescindible para que gaudim ràpidament la guerra.

Constituyámonos, todos los antifascistas en auxiliares de los agentes de la autoridad, seguros de que en ocasión alguna ha de resultar para nosotros tan emolumentador el ejercicio de las funciones, políticas.

Actuen los tribunales, con pres-

tes e inflexiblemente. Justicia ante todo — se nos dirá — Bien. Si, por encima de todo, la justicia; pero, una vez hecha, que se cumpla con todo rigor.

Ha de concederse a los acusados cuantas garantías sean necesarias para su defensa, cual cuadra a un régimen democrático como el imperante en la España antifascista.

Mas, una vez declarada la culpabilidad de los acusados, el castigo ha de caer sobre ellos severa, implacablemente.

Nada de lenidades al tribunal. Sea quien fuere, el que la haga, la ha de pagar.

Los fallos de los tribunales de espionaje, alta traición y derrotismo deben ser duros, para que resulten ejemplares. La debilidad en las sentencias contribuye a alentar en sus infames propósitos a los espías, traïdors y derrotats al servicio de los fascistas.

BOMBERS CATALANS A MADRID «SON MAGNIFICOS AQUESTS GERMANS QUE ENS HEU TRAMES DE CATALUNYA...», HA DIT L'ALCALDE DE LA VILA INVENCIBLE

Allí cap al cementiri de Recoletos o la Castellana hem vist un rotol de roba vermella, escrit en català. «Els bombers catalans saluden els seus germans de Madrid» és la seva inscripció. D'un pal posat damunt l'arracada de la porta penja la bandera catalana, les quatre barres sang i or, que en aquest Madrid heroic significava que Catalunya és al costat seu.

La vida a cada moment per tal de salvar la de llurs semblants. «Els bombers parien català. Son de Sabadell i de Mataró. La seva casa, el seu taronà, no defrauda sinó. Son ben catalans. Aquests bombers catalans, ja fa molts mesos que pretenen arribar a Madrid, en prova de solidaritat amb els seus companys de la capital de la República. Per Madrid han passat els bombers de moltes viles catalanes i hi passaran tots i hi tornaran.

«Són magnífics, aquests germans que ens heu trames de Catalunya...», ha dit l'alcalde de la Vila Invencible.

«Téu molta feina! — els hem preguntat.

«Veureu... — ens diu l'interpellat, amb certa fama — tanta feina com obanes tiren "ells".

«Quin dia heu treballat més?

«Un dels primers dies d'aquest mes, que ens llançaren mil-cent obuses. Ja no sabem per on començar, i quèien per tot arreu.

«Heu saltat molta gent?

«Fem el que podem. Hem vingut sol a treballar, i no tenim jornada. Sempre som a punt. En el moment que cau la primera "castanyeta", ja som al carrer. La mateixa explosió ens guia. I d'allà, a un altre lloc; i així seguiu fins que ells es cansen de tirar.

«Els que veníeu no us cansau?

«El bomber català que interroguem es va animar i ens diu:

«Els que tal vegada els que són a les trinxeres es cansen? Doncs, tampoc nosaltres tenim per què cansar-nos, ni ningú. No es pot pensar en descansar en tant que no hauréu vençut i desfet els feixistes.

«El nostre interlocutor ha anat aixecant el to de veu, i aviat hem fet rotlle. Entre els bombers catalans, n'hi ha un de madrileny que els ha agafat molta estima i que passa les estones lliures amb ells.

«Ens diu:

«Són valents, aquests companys; i els bombers de Madrid els estem molt agraïts per la seva col·laboració. Després de les baixes que hem tingut, aquest ajut que ens presta Catalunya és molt d'agrair.

«Uns dies després, aquests bombers catalans, vestits de gala, donaven color a l'Exposició de "Setze mesos de guerra", organitzada pel Comissariat de Propaganda, a la "Llar del Combatent Català", a Madrid.

«Són magnífics, aquests germans que ens heu trames de Catalunya...», ha dit l'alcalde de la Vila Invencible.

«Téu molta feina! — els hem preguntat.

«Veureu... — ens diu l'interpellat, amb certa fama — tanta feina com obanes tiren "ells".

«Quin dia heu treballat més?

«Un dels primers dies d'aquest mes, que ens llançaren mil-cent obuses. Ja no sabem per on començar, i quèien per tot arreu.

«Heu saltat molta gent?

«Fem el que podem. Hem vingut sol a treballar, i no tenim jornada. Sempre som a punt. En el moment que cau la primera "castanyeta", ja som al carrer. La mateixa explosió ens guia. I d'allà, a un altre lloc; i així seguiu fins que ells es cansen de tirar.

«Els que veníeu no us cansau?

«El bomber català que interroguem es va animar i ens diu:

«Els que tal vegada els que són a les trinxeres es cansen? Doncs, tampoc nosaltres tenim per què cansar-nos, ni ningú. No es pot pensar en descansar en tant que no hauréu vençut i desfet els feixistes.

«El nostre interlocutor ha anat aixecant el to de veu, i aviat hem fet rotlle. Entre els bombers catalans, n'hi ha un de madrileny que els ha agafat molta estima i que passa les estones lliures amb ells.

«Ens diu:

«Són valents, aquests companys; i els bombers de Madrid els estem molt agraïts per la seva col·laboració. Després de les baixes que hem tingut, aquest ajut que ens presta Catalunya és molt d'agrair.

«Uns dies després, aquests bombers catalans, vestits de gala, donaven color a l'Exposició de "Setze mesos de guerra", organitzada pel Comissariat de Propaganda, a la "Llar del Combatent Català", a Madrid.

PER ARA, JA HI HA UN FRANCÉS QUE S'ENFADA

Albert Bayet, a l'«Euvre», diu que «és precis acabar amb els atacs de la guerra civil. Ens hem vist sorpresos, en el transcurs dels darrers mesos, pel fet que els agents de Franco treballaven en el nostre país contra l'Espanya republicana i trobaven estranyes complacences fins en els serveis de Seguretat. Cal que aquestes complacences en taula de soca i arrel i que els responsables de la conjuració siguin desemmascarats implacablement. Llavors és com acabarem, d'una vegada per sempre, amb l'amenaça feixista, que ja comença a fer al-

guns anys plana damunt la vida del nostre país.

El cronista hi veu clar, com molts francesos que comprenen la gravetat del perill que amenaça el País veí. El que passa és que en aquelles terres es viu encara el malson de la guerra mundial dels quatre anys, i als seus pobladors sembla que els fa certa gràcia dormir per a esquivar l'angúnia de la realitat. Però si es deixen prendre la davantera pels feixistes, ja ho veuran, si en serà, d'amarg, llur despertar. Perquè el feixisme és, precisament, opressió i guerra. No ho saben, per ventura, tant com nosaltres, els francesos?

LA FOLLIA ANTIFEIXA

Després del Congrés nazista de Nuremberg, s'ha pogut comprovar a Alemanya una exacerbació de la campanya antifeixa adreçada, sembla, a un intent de desviar l'interès que la població posa a remeiar la seva situació lamentable. No sabem si ha tocat tan avall, el poble alemany, que arribi a suposar que la persecució d'una raça dissortada — perquè els homes passen a l'any en què ho sigui — els alliberarà de la vida miserable que porten; però el cas és que s'escalten els discursos tan produïentment idílios com el d'aquell funcionari del front alemany del treball, que va arribar a dir que els jueus són responsables de la manca de cars de por i que els israelites són igualment culpables de la manca de matèries primeres, per a impedir que la resta del món torni al tercer Reich les colònies perdudes, i altres bajanades per l'esci.

Ara, que l'argument més convincent el vomita l'alemany en el precís moment de començar el «discurs», l'«obrer que surt un sol braç de simpatia als jueus i els saluda, serà acomiadat. Davant d'això, és nati-

«Són magnífics, aquests germans que ens heu trames de Catalunya...», ha dit l'alcalde de la Vila Invencible.

«Téu molta feina! — els hem preguntat.

«Veureu... — ens diu l'interpellat, amb certa fama — tanta feina com obanes tiren "ells".

«Quin dia heu treballat més?

«Un dels primers dies d'aquest mes, que ens llançaren mil-cent obuses. Ja no sabem per on començar, i quèien per tot arreu.

«Heu saltat molta gent?

«Fem el que podem. Hem vingut sol a treballar, i no tenim jornada. Sempre som a punt. En el moment que cau la primera "castanyeta", ja som al carrer. La mateixa explosió ens guia. I d'allà, a un altre lloc; i així seguiu fins que ells es cansen de tirar.

«Els que veníeu no us cansau?

«El bomber català que interroguem es va animar i ens diu:

«Els que tal vegada els que són a les trinxeres es cansen? Doncs, tampoc nosaltres tenim per què cansar-nos, ni ningú. No es pot pensar en descansar en tant que no hauréu vençut i desfet els feixistes.

«El nostre interlocutor ha anat aixecant el to de veu, i aviat hem fet rotlle. Entre els bombers catalans, n'hi ha un de madrileny que els ha agafat molta estima i que passa les estones lliures amb ells.

«Ens diu:

«Són valents, aquests companys; i els bombers de Madrid els estem molt agraïts per la seva col·laboració. Després de les baixes que hem tingut, aquest ajut que ens presta Catalunya és molt d'agrair.

«Uns dies després, aquests bombers catalans, vestits de gala, donaven color a l'Exposició de "Setze mesos de guerra", organitzada pel Comissariat de Propaganda, a la "Llar del Combatent Català", a Madrid.

ELS JUEUS REPLIQUEN

La Setmana contra el nacional-socialisme organitzada a Nova York pel «Jewish Labour Congress» i el «Jewish Labour Committee» acabà el 27 d'aquest mes. En una de les sessions, els jueus israelites han elevat una crida als jueus jueus dels altres països perquè amb llur esforç contribuïssin al boicot contra l'Alemanya nazi. A l'efecte d'incrementar les activitats antifeixistes, durant la setmana del Congrés s'han celebrat grans manifestacions i s'han establert rondes d'inspecció en els bucs de la ciutat on semblava que la consigna no havia d'ésser gaire respectada.

Per amarga experiència, els jueus saben que la quantitat és la mort. Ells fan bé de bellugar-se.

ELS MARINERS ES PREOCUPEN DE NOSALTRES I D'ELLS

Les organitzacions marítimes afectes al port de Marsella acaben tot just de formar un Comitè perquè examini els recursos que podrien tenir més eficàcia en la lluita contra la pirateria i les disposicions a prendre davant del perill de nous — possibles atacs. El Comitè ha fet diversos suggeriments, tots ells pràctics, i un dels més recents és l'establiment d'una base de proveïments a Menorca per als torpediners destinats al servei de vigilància, base aquesta que permetria navegar constantment per parages on es produïen la majoria d'atacs piratístics. També proposa el Comitè l'armament en cors dels vaixells destinats a comerciar, i dotar-los tots ells de personal especialitzat. Fou votat, a més, un ordre del dia demanant al Govern francès que escolli la veu de la marineria i dels treballadors dels ports, que a cada pas comproven com el Govern legítim d'Espanya resta privat del seu dret d'exercir el comerç amb els països democràtics. Per últim, la Conferència de mariners ha decidit organitzar aviat un gran miting a Marsella, en el qual els treballadors del mar faran pública afirmació de solidaritat envers els lluitadors antifeixistes espanyols i de combat contra la pirateria feixista.

Tot això estarà molt bé, si els companys francesos, mariners o no, no s'adormen en el replà de les bones intencions.

AIXO SI QUE NO ES DECLAMACIO

La Central sanitària internacional d'ajut a l'Espanya republicana organitzada a París, una exposició de fotografies i documents sobre les seves activitats en la nostra zona. Per les estadístiques donades, se sap que, entre les catòrtes seccions amb què compta la Central entre Europa i Amèrica i l'Orient, han recollit vint-i-cinc milions de francs i enviat al nostre país més de quatre-cents metges i infermers.

Algú s'havia de recordar de nosaltres.

ALEGRIA I VIDA PER ALS NENS

L'Esdevenidor tindrà la seva setmana: del 1er. al 6 de gener. S. I. A. organitza la Setmana del Nen, per portar-los amor i vida; alegria al món amatat de les seves ànimes en formació.

Per portar a un èxit aquesta setmana de l'Esdevenidor en el Simbol del Nen, Solidaritat Internacional Antifeixista demana la col·laboració de totes les individualitats i entitats antifeixistes, que han de dirigir les seves adhesions al Consell Regional de S. I. A., carrer Nou de la Rambla, 3 i 5.

Escriptors, músics, científics, gent del món polític, obrers manuals i intel·lectuals, com expressió de la Consciència Universal Antifeixista, entorn dels cadàvers i dels nens víctimes del feixisme, alçaran aquesta setmana la veu apostrofant el món, el qual permet que s'assassini el somrient Esdevenidor de la humanitat.

Al mateix temps expressaran l'anhel dels veritables antifeixistes, d'allunyar el teatre horrible de la guerra als nens que viuen, perquè en un ambient propens al desenvolupament de les seves inclinacions i desigs puguin viure el món del nen, el seu propi món tan lluny i tan diferent del nostre.

ANTIFEIXISTES TOTS: UNA SOLA CONSIGNA: SALVEM MATERIALMENT I ESPIRITUALMENT EL NEN

Que en el futur sigui pels nens el record d'aquesta guerra, no un recompte de mals somnis, sinó la imatge d'un món que, entre alegria i passió, aixecàvem per ella, i que en parlar de nosaltres, els combatents antifeixistes, solament recordin el germà gran que volia esborrar-los de la memòria la tragèdia de la guerra, donant l'alegria necessària pel viure de les criatures.

CONSELL REGIONAL DE S. I. A. DE CATALUNYA

JOHN BULL BIFRONT

Per un cantó somriu; per l'altre s'enutja

12 POLITICA

Però un sol tren, dels molts que passen diàriament per aquest túnel, porta una quantitat de mercaderia superior a la que abans es transportava en un any.

L'home ha passat del bastó que utilitzen els simis a la maquinària moderna. No coneixem l'evolució total, però sabem que en els darrers anys el ritme del millorament és molt més accelerat.

L'origen de les eines el trobem en els òrgans humans i en els gestos. De les ungles i les dents se'n deriva la serra; del dit i l'ungla, el punxó-cisell; del dit corbat, el ganxo; de la mà tancada, la copa; etc.

Els primers materials utilitzats foren el fang, la pedra, la fusta i l'os.

L'alimentació és també un element de progrés. Començà amb les fruites i els tuberculs, i seguí amb els animals.

El foc fou un element de capital importància. Assegurà, en els primers temps, la defensa de l'home contra les salvatges; permeté el millorament de l'alimentació i serví per a coure el fang. Es simptomàtic un càstig que aplicaven els antics: negaven l'aigua i el foc a

13 SOCIAL

l'individu que cometia un manament molt greu.

La domesticació dels animals és un aspecte interessant de l'evolució humana. La domesticació més antiga sembla ésser la del bou, amb doble utilitat: feina i consum.

La civilització no ha evolucionat d'una manera uniforme. Al costat dels pobles pastors, trobem els pobles caçadors i els agricultors. Els qui es dedicaven a la caça i a la ramaderia eren nòmades. L'agricultura, en canvi, vol constància i exigeix un ritme en el treball. Pressuposa tenir una casa. I la permanència de les dones a la llar fou l'origen de les indústries primàries casolanes.

La tècnica essencial no ha canviat molt. El pa i el vi s'obtenen, bàsicament, igual que 4.000 anys enrera.

La tècnica agrícola està lligada a la parsimònia de la terra.

A remarcar la llei del producte decreixent de la terra. Així com la indústria dona una rendiment proporcional a l'augment de l'esforç, la terra, no;

16 POLITICA

La màquina de vapor representa l'energia constant, transportable. D'ella nasqué el ferrocarril, les rodes de Fulton i els vaixells a vapor.

La màquina de vapor fou un invent essencialment anglès. Arribà a la primera meitat del segle XIX.

A la segona meitat del mateix segle, un invent alemany el superà. Fou el motor elèctric.

L'electricitat està vinculada a forces perdurables de la naturalesa: els salts d'aigua. Ha transformat el món industrial.

En el segle XX aparegué el motor d'explosió. Té menor pes, comparat amb l'energia. Permet aprofitar la nafta i els seus derivats, i ha provocat una revolució en les indústries químiques.

En la metalúrgia, en la química i àdhuc en les ciències biològiques, el progrés derivat de l'estudi ha provocat un avenç enorme.

Podríem establir la divisió d'"era de les eines" i "era de les màquines". En

APUNTS D'ECONOMIA POLITICA

LA TERRA.

L'home, en les seves funcions naturals, està lligat a la naturalesa. La família, "les persones col·lectives", estan lligades a la terra.

La història de la civilització és la lluita de l'ésser humà amb la naturalesa. I és bo d'observar que, en aquesta lluita, l'home, sense ésser vençut, no arriba a vencedor.

La superfície de la terra és de 509 milions de quilòmetres. Les cinc setenes parts d'aquesta superfície són de

EMBAIXADA, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Cassini de Oria, número 208

Telèfon: Administració 25418

Redacció 26221

Tallers 25271

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un any Ptas. 3'20

Península, un trimestre " 1'20

Amèrica i Filipines, trimestre " 1'20

Els altres països, trimestre " 1'50

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimarts, 30 novembre 1937

ANY I

NUMERO 241

PERFILS

EUFORIA DERROTISTA

NO convé distreure'ns massa de les qüestions purament espectaculars, de cara a la galeria, i menys posar fe en la creença que les nostres possibilitats econòmiques són inesgotables. Si s'ha cultivat amb excreix la tendència burgesa del mínim esforç en els centres de treball, també caldrà reconèixer que han estat molts els subjectes que, explotant la ignorància dels treballadors en els afers comptables, els han donat entenent que les pessetes de l'empresa respectiva no es podien acabar, o bé, en cas d'esgotar-se, hi havia el recurs de la pignoració o els crèdits de l'Oficina Reguladora dels Pagaments de Salari.

I situades moltes empreses industrials de règim de col·lectivització o de cooperació en el prudent de mal govern administratiu, s'han acostumat més del compte a no treballar o treballar ben poc, amb augments sobre els salaris que representaven el setanta-cinc, quan no el cent per cent, dels jornals anteriors. I avui encara, malgrat el nombre de mesos que portem de guerra i les experiències polítiques que hem viscut, hom segueix aquesta línia catastròfica, que no pot menar-nos a altre lloc que a tornar a formes gastades del passat.

Per això convidaria que els Sindicats autènticament obrers possessin remei a aquestes anomalies i inspeccionessin i passessin revista a la gestió econòmica-administrativa de les empreses afectes. No es pot permetre, per cap concepte, la durada de desori que hi ha establert gairebé arreu dels llocs de treball a mans dels treballadors. El descrèdit evident que això suposa és atemptatori a la causa de la llibertat i el més propici perquè arrelti aci el feixisme contra la nostra pròpia voluntat.

Ja ens ho sabem de memòria, que únicament el poble, o sia la classe treballadora, és la que ve obligada a fer els màxims sacrificis en tots els terrenys, car, a desgrat de la situació present, al front i a la reraguarda es ventilen, davant el feixisme internacional, els seus interessos històrics d'alliberament de classe. I aquesta poderosa raó, que hauria d'ésser l'estímul més eficient per a ben portar-nos, no cal repetir-la diàriament, perquè encara que no ho sembli, els treballadors ja són majors d'edat.

Pensem que els mitjans econòmics, els elements i eines de treball, les diverses formes collectivistes de produir que ens hem donat lliurement, mereixen tota la nostra consideració i el desig fervent de defensar-les a peu i a cavall. Res no hi fa, en relació a les possibilitats ulteriors, que els treballadors no tinguem a les nostres mans tot el Poder polític, mentre conservem les tres quartes parts del Poder econòmic. Les etapes successives del nostre procés revolucionari diran prou clarament si nosaltres hem estat dignes del nostre destí històric, o, al contrari, si només hem assolit el miserós paper de servidors inepetes de la burgesia.

J. Anselmo

«EL GOVERN BRITANIC ES MANTÉ FIDEL AL PACTE DE LA S. DE LES N.»

Londres, 28.—A la Cambra dels comuns diversos diputats han evocat aquesta tarda les negociacions empreses per la Gran Bretanya amb diferents potències europees i, sobretot, les que es desenvolupen actualment entre els estats francesos vinguts a Londres, i llurs col·legues britànics. Molts d'aquests diputats han expressat el seu desig que no es decidís res en aquestes negociacions que fos contrari al Covenant.

Lord Cranborne ha contestat: «Per l'article 20 del Covenant, els membres de la Societat de les Nacions es comprometen solennement a no prendre cap compromís incompatible amb els termes d'aquest. El Govern britànic es manté, naturalment, fidel a aquest compromís.»

Els laboristes Henderson i Litcher han demanat aleshores, el primer, que es preclari bé als polítics francesos que són a Londres, que el compromís en qüestió s'aplicava també a les agressions eventuals a l'Estat com a l'oest d'Europa, i el segon, a la preservació de la independència i integritat d'Austria continuaven essent objectes primordials de la política britànica, i si el primer ministre estaria fuit per aquest principi durant les seves converses amb els estats francesos.

Sir John Simon ha contestat, en nom del primer ministre, que encara calia que es reportessin a les declaracions recents sobre política exterior, fetes per Eden, a les quals res no havia d'afegir; i que no es podia comprometre a fer cap declaració sobre les converses actualment en curs.

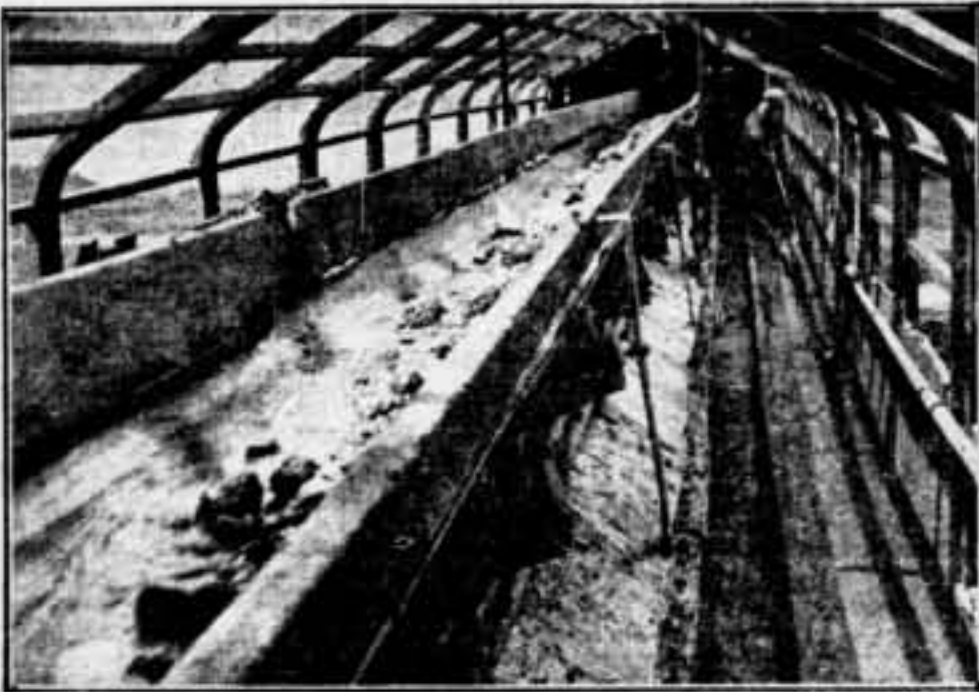
Finalment, lord Cranborne ha dit que, actualment, no es projecten altres visites d'estadistes britànics a l'estranger, ni d'estrangers a la Gran Bretanya, i que no té coneixement que hagi estat sol·licitada cap petició a la Societat de les Nacions en nom de la minoria alemanya de Txecoslovàquia.—Pàtria.

HOMENATGE A UNS DESAPAREGUTS

Paris, 28.—El Ministeri de l'Aire organitzarà demà passat, dia 2 de desembre, una cerimònia oficial a la memòria de la tripulació de l'"Antares", desaparegut al mar el dia 27 d'octubre del 1937, en el curs del viatge postal Dakar-Casablanca.

Pierre Cot retrà homenatge als desapareguts, als quals seran fetes desenes de mitjans.—Pàtria.

La indústria de l'or a la U. R. S. S.

Vista general de la instal·lació i anoves de la draga de l'exploració de Missa, a l'Ural

Abans de la revolució del 1917 la indústria de l'or era a Rússia una petita producció artesana. Oficialment era anomenada així: indústria artesana de l'or.

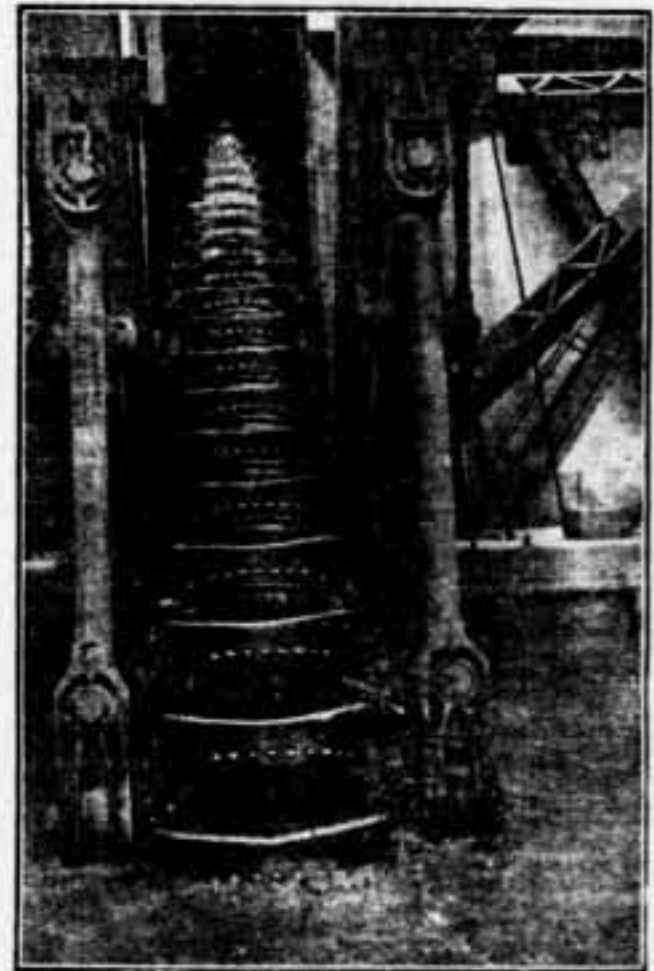
Amb tot i això, aquesta indústria sense importància aparent proporcionava al poder tsarista de dos a tres mil puds d'or a l'any. El 1910, que fou el de major producció, l'extracció d'or arribà a 3.205 puds, és a dir, a 52.497 quilos.

Després de la revolució aquesta xifra rècord ha estat ultrapassada clarament. L'antiga Rússia ocupava la quarta plaça en la producció d'or del món. La Unió Soviètica ocupa ja actualment el segon lloc, i pot arribar a ocupar el primer, puix que la importància de les seves regions auríferes és probablement superior a la de les dels altres països. Només el Transvaal pot competir amb la U. R. S. S.

Es bo remarcar que de tota la producció d'or de l'antiga Rússia, només el 5'6 per 100 era extret mecànicament, amb l'ajut de dragues, màquines hidràuliques, etc. La resta era obtinguda mitjançant el treball manual, extraordinàriament penós per als buscadors d'or. Actualment és extrema mecànicament molt més de la meitat de la producció d'or.

Un obrer de la indústria de l'or, rentant aorex aurífers en un vece de l'Ural

La cadena de la draga, en una explotació aurífera de Missa, regió de l'Ural

EL CAMI QUE SEGUEIX LA DIPLOMACIA BRITANICA

ELS Francesos ES MOSTREN MOLT RESERVATS, ENCARA QUE LA CONSIGNA ES L'OPTIMISME

LA CRITICA SITUACIO D'AUSTRIA

Londres, 28.—De l'envisat especial de l'Agència Fabra:

Les converses entre Chamberlain i Debois-Eiden, en les quals intervingueren personalitats tan destacades com sir Robert Vansittart, secretari permanent del Foreign Office; Strang, cap dels serveis d'Europa Central, i Alexis Léger i Massigli, del Quai d'Orsay, són àmpliament comentades per

periòdics d'aquest matí. Generalment hom observa una certa prudència en aquest comentari, com si hom esperés ulteriors esdeveniments per tal d'orientar-se millor. Putsar el millor que hom podria dir és que tota arribaren a l'acord que lord Halifax podria, si hom ho cregués convenient, continuar mantenint el contacte amb Berlín a fi de precisar encara més el caràcter de

les negociacions. Els dirigents francesos — als quals hom ha tributat una cordial acollida — han pogut comprovar que Anglaterra desitja inscriure tot el que se relaciona amb una possible canvis a l'Europa Central, igualment que referent a les reivindicacions colonials alemanyes, dins del marc d'un acord general europeu, a tendències tímidament. Aquest és el camí que se-

guir la diplomàcia britànica. És veritat que recorda el Pacte de la Quatre i les ocasions següents a Europa en un moment determinat; però Anglaterra considera que avui, forta amb les experiències passades, és aquest el millor camí per a salvaguardar la pau d'Europa. L'acord comportaria el reintegrar d'Alemanya a una Societat de Nacions reorganitzada, la signatura

d'un pacte de garantia i un acord amb Polser Anglaterra arribaria fins a decidir-se de fer una declaració conjuntament amb França, relatiu a l'Europa Central, trencant la tradició diplomàtica d'aparcar-se de les coses que no interessen els seus dissenys polítics.

Es evident que la importància d'aquest pacte de garantia i un acord amb Polser Anglaterra arribaria fins a decidir-se de fer una declaració conjuntament amb França, relatiu a l'Europa Central, trencant la tradició diplomàtica d'aparcar-se de les coses que no interessen els seus dissenys polítics.

(Segueix a la pàgina 3)